

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 czerwca 2025 r.

Poz. 769

USTAWA

z dnia 21 maja 2025 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. § 1. W przypadku braku możliwości doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 45 z tego powodu, że podany przez jednostkę organizacyjną lub organizację społeczną adres jej siedziby nie istnieje, został wykreślony z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić adresu siedziby, pismo doręcza się osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata.

§ 2. W przypadku gdy reprezentacja ma charakter łączny z innymi osobami fizycznymi, pismo doręcza się wszystkim osobom upoważnionym do reprezentowania adresata. Doręczenie uważa się za dokonane z chwilą najwcześniejszego doręczenia pisma osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata.

§ 3. Jeżeli w przypadku określonym w § 1 lub 2 nie jest możliwe ustalenie adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

§ 4. Uznanie doręczenia, o którym mowa w § 3, za dokonane następuje z dniem sporządzenia przez organ administracji publicznej adnotacji o niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata.

§ 5. Organ administracji publicznej jest obowiązany niezwłocznie sporządzić i utrwalić w aktach sprawy adnotację, o której mowa w § 4.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych, ustawę z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 16 lipca 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców oraz ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich.

2) w art. 96a po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Sprawą, której charakter pozwala na przeprowadzenie mediacji, jest w szczególności sprawa rozstrzygana w ramach uznania administracyjnego lub dotycząca:

- 1) koncesji albo zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, albo wpisu do rejestru działalności regulowanej;
- 2) budownictwa i architektury;
- 3) zagospodarowania przestrzennego;
- 4) ochrony środowiska i przyrody;
- 5) nieruchomości;
- 6) rolnictwa;
- 7) leśnictwa;
- 8) rybołówstwa;
- 9) własności przemysłowej.

§ 1b. Organ administracji publicznej jest obowiązany sporządzić i utrwalić w aktach sprawy adnotację zawierającą informację, czy:

- 1) charakter sprawy pozwala na przeprowadzenie mediacji oraz
- 2) zachodzą okoliczności odstąpienia od zawiadomienia o możliwości przeprowadzenia mediacji, mimo że charakter sprawy pozwala na przeprowadzenie mediacji.”;

3) w art. 96b:

a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zawiadomienia o możliwości przeprowadzenia mediacji można dokonywać więcej niż raz oraz na każdym etapie postępowania.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zawiadomienie o możliwości przeprowadzenia mediacji zawiera pouczenie o zasadach, korzyściach i kosztach mediacji oraz możliwości ponawiania zawiadomienia na każdym etapie postępowania.”,

c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Organ administracji publicznej odstępuje od zawiadomienia o możliwości przeprowadzenia mediacji, jeżeli z okoliczności faktycznych i prawnych wynika, że:

- 1) sprawa powinna być załatwiona niezwłocznie, w tym jeżeli wymaga tego ważny interes publiczny, lub
- 2) przeprowadzenie mediacji zmierzałoby jedynie do przedłużenia postępowania.”;

4) w art. 97 dodaje się § 4–7 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania, wszczętego na żądanie strony, nie ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1–3a, organ administracji publicznej może wydać decyzję o umorzeniu postępowania, o ile nie sprzeciwiają się temu pozostałe strony oraz nie zagraża to interesowi społecznemu.

§ 5. Organ administracji publicznej, przed wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania, wyznacza pozostałym stronom postępowania, innym niż wymienione w § 1 pkt 1–3a, siedmiodniowy termin na wniesienie sprzeciwu, licząc od dnia doręczenia pisma o możliwości wniesienia sprzeciwu w sprawie wydania decyzji o umorzeniu postępowania, o której mowa w § 4.

§ 6. Organ administracji publicznej nie wydaje decyzji o umorzeniu postępowania w przypadku wniesienia sprzeciwu w terminie, o którym mowa w § 5, przez pozostałe strony postępowania, inne niż wymienione w § 1 pkt 1–3a, albo przez jedną z tych stron.

§ 7. Decyzję o umorzeniu postępowania, o której mowa w § 4, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia stronom postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1–3a.”;

- 5) w art. 109 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Załączniki do decyzji wydanej w postaci papierowej mogą być doręczone na innym trwałym nośniku informacji za zgodą strony wyrażoną na piśmie albo ustnie do protokołu.

§ 4. Przez trwały nośnik informacji rozumie się każdy nośnik informacji umożliwiający przechowywanie przez czas niezbędny, wynikający z charakteru informacji oraz celu ich sporządzenia lub przekazania, zawartych na nim informacji w sposób uniemożliwiający ich zmianę lub pozwalający na odtworzenie informacji w wersji i formie, w jakiej zostały sporządzone lub przekazane.”;

- 6) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. § 1. Postanowienie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej;
- 2) datę jego wydania;
- 3) oznaczenie strony lub stron albo innych osób biorących udział w postępowaniu;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) treść rozstrzygnięcia;
- 6) pouczenie, czy i w jakim trybie służy:
 - a) na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego,
 - b) od niego sprzeciw;
- 7) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania postanowienia.

§ 2. Postanowienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego lub służy od niego sprzeciw oraz gdy zostało wydane na skutek zażalenia na postanowienie.”;

- 7) w art. 125:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postanowienie, na które służy zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz postanowienie, od którego służy sprzeciw, doręcza się na piśmie.”;

- b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Postanowienie, na które służy skarga do sądu administracyjnego, oraz postanowienie, od którego służy sprzeciw, doręcza się stronie wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi albo sprzeciwu oraz uzasadnieniem faktycznym i prawnym.”;

- 8) w art. 132 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której uchyli zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchyli tę decyzję i umorzy postępowanie w całości albo w części.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się także w przypadku, gdy odwołanie wniosła jedna ze stron, a pozostałe strony wyraziły zgodę na wydanie nowej decyzji.”;

- 9) po art. 139 dodaje się art. 139a w brzmieniu:

„Art. 139a. § 1. W przypadkach, o których mowa w art. 138 § 2 i 2a, przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organ pierwszej instancji jest obowiązany wziąć pod uwagę okoliczności wskazane przez organ odwoławczy oraz jest związany wytycznymi tego organu określonymi w decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję w całości i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia, chyba że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy przepisy prawa, na podstawie których organ pierwszej instancji rozstrzygnął sprawę, uległy zmianie.

§ 2. Organ odwoławczy przy rozpatrywaniu odwołania wniesionego od decyzji organu pierwszej instancji wydanej po ponownym rozpatrzeniu sprawy, w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązku, o którym mowa w § 1, przez organ pierwszej instancji polegającego na odstąpieniu od:

- 1) wskazanych przez organ odwoławczy okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, o których mowa w art. 138 § 2 zdanie drugie, lub
- 2) określonych przez organ odwoławczy wytycznych w zakresie wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, o których mowa w art. 138 § 2a

– może zarządzić wyjaśnienie przez organ pierwszej instancji przyczyn naruszenia tego obowiązku, a w razie potrzeby – także podjęcie środków zapobiegających naruszeniu tego obowiązku w przyszłości.”;

10) w art. 189h:

- a) w § 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 2–4.”;
- b) w § 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) podjęcia postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 97 § 2.”;

11) w art. 189i § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, a jeżeli przepisy szczególne wskazują inny termin zapłaty administracyjnej kary pieniężnej – zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w tym terminie.”;

12) w art. 189k:

- a) w § 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) odroczenie terminu zapłaty lub rozłożenie na raty zapłaty administracyjnej kary pieniężnej;
 - 2) odroczenie terminu zapłaty lub rozłożenie na raty zapłaty zaległej administracyjnej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę;”;
- b) po § 2 dodaje się § 2a–2f w brzmieniu:
 - „§ 2a. Od zaległej administracyjnej kary pieniężnej, której termin zapłaty został odroczone lub zapłata została rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia wniosku strony o odroczenie terminu jej zapłaty lub rozłożenie zapłaty na raty, włącznie z tym dniem.
 - § 2b. Jeżeli decyzja o odmowie odroczenia terminu zapłaty lub rozłożenia na raty zapłaty administracyjnej kary pieniężnej została doręczona stronie:
 - 1) przed upływem dwóch miesięcy od dnia wniesienia wniosku o jej odroczenie lub rozłożenie na raty, odsetki za zwłokę są naliczane, począwszy od dnia następującego po dniu upływu terminu zapłaty administracyjnej kary pieniężnej;
 - 2) po upływie dwóch miesięcy od dnia wniesienia wniosku o jej odroczenie lub rozłożenie na raty, dalsze odsetki za zwłokę są naliczane z wyłączeniem okresu od dnia następującego po dniu wniesienia wniosku do dnia doręczenia tej decyzji, włącznie z tym dniem.
 - § 2c. W razie niedotrzymania terminu zapłaty odroczonej administracyjnej kary pieniężnej lub terminu zapłaty którejkolwiek z rat, na jakie została rozłożona administracyjna kara pieniężna, z mocy prawa następuje wygaśnięcie decyzji o:
 - 1) odroczeniu terminu zapłaty administracyjnej kary pieniężnej – w całości;
 - 2) rozłożeniu na raty zapłaty administracyjnej kary pieniężnej – w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie zapłaty.
 - § 2d. W razie niedotrzymania terminu zapłaty trzech z rat, na jakie została rozłożona administracyjna kara pieniężna, z mocy prawa następuje wygaśnięcie decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w zakresie wszystkich niezapłaconych rat.
 - § 2e. W przypadkach, o których mowa w § 2c i 2d, odsetki za zwłokę są naliczane od dnia wniesienia wniosku strony o odroczenie lub rozłożenie na raty zapłaty administracyjnej kary pieniężnej, włącznie z tym dniem.
 - § 2f. Przepisy § 2b–2e stosuje się odpowiednio do odroczonej lub rozłożonej na raty zapłaty zaległej administracyjnej kary pieniężnej.”;

13) po art. 189k dodaje się art. 189l w brzmieniu:

„Art. 189l. § 1. Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może z urzędu udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, o których mowa w art. 189k § 1 pkt 3 i 4, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że egzekucja zaległej administracyjnej kary pieniężnej będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne;
- 2) zaległa administracyjna kara pieniężna nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym;
- 3) wysokość zaległej administracyjnej kary pieniężnej nie przekracza pięciokrotnej wysokości kosztów upomnienia, o którym mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620).

§ 2. Przepis art. 189k § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, decyzję o udzieleniu ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, właściwy organ może umorzyć zaległą administracyjną karę pieniężną, jeżeli umorzenie:

- 1) nie będzie stanowiło pomocy publicznej lub
- 2) będzie stanowiło pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis* albo pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis*.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 709² otrzymuje brzmienie:

„Art. 709². Umowa leasingu wymaga zachowania formy dokumentowej.”;

- 2) art. 709¹¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 709¹¹. Jeżeli mimo upomnienia przez finansującego, w formie dokumentowej, korzystający narusza obowiązki określone w art. 709⁷ § 1 lub art. 709⁹ albo nie usunie zmian w rzeczy dokonanych z naruszeniem art. 709¹⁰, finansujący może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia.”;

- 3) w art. 709¹³ w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć korzystającemu, w formie dokumentowej, odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości, z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 634) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;

- 2) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. Na postanowienie, na które zgodnie z ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) służy zażalenie, strona niezadowolona z postanowienia może wnieść skargę do sądu administracyjnego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2024 r. poz. 1837) w art. 19 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się, gdy zbywane lub obciążane rzeczy lub prawa majątkowe zostały nabyte na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzemiosłem jest zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

- 1) osobę fizyczną z wykorzystaniem jej pracy własnej i kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub

- 2) wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza w ramach tej spółki jest wykonywana z wykorzystaniem pracy własnej oraz kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle co najmniej jednej osoby fizycznej, która jest wspólnikiem:
 - a) tej spółki cywilnej lub
 - b) spółki handlowej, z wyłączeniem spółki partnerskiej, będącej wspólnikiem tej spółki cywilnej– jeżeli wspólnicy tej spółki cywilnej łącznie spełniają warunki do uznania za mikroprzedsiębiorcę, małego przedsiębiorcę albo średniego przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 3) spółkę jawną z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli ta spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 4) spółkę komandytową z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli ta spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 5) spółkę komandytowo-akcyjną z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli ta spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 6) spółkę kapitałową z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika albo akcjonariusza będących osobami fizycznymi oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli ta spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Rzemiosłem:
- 1) nie jest działalność handlowa, transportowa, wytwórcza i usługowa artystów plastyków i fotografików oraz lecznicza, z wyłączeniem usług optyków okularowych oraz protetyków słuchu;
 - 2) nie są usługi hotelarskie oraz usługi świadczone w ramach wykonywania wolnych zawodów.”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Rzemieślnikiem jest:
- 1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1;
 - 2) wspólnik spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nie wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają one indywidualnie i łącznie warunki określone w ust. 1 pkt 1;
 - 3) spółka jawna wykonująca działalność gospodarczą z wykorzystaniem pracy własnej wszystkich wspólników będących osobami fizycznymi oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
 - 4) spółka komandytowa osób fizycznych wykonująca działalność gospodarczą z wykorzystaniem pracy własnej wszystkich wspólników oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
 - 5) spółka komandytowo-akcyjna osób fizycznych wykonująca działalność gospodarczą z wykorzystaniem pracy własnej wszystkich wspólników oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;

- 6) jednoosobowa spółka kapitałowa, powstała na podstawie art. 551 § 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą z wykorzystaniem pracy własnej oraz kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 7) spółka, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli wykonuje działalność gospodarczą z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, pod warunkiem że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika;
- 8) wspólnik spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nie wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, pod warunkiem że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”;

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Rzemieślnikiem jest również:

- 1) wspólnik spółki cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, inny niż wspólnik spółki cywilnej, o którym mowa w ust. 6 pkt 2 i 8,
 - 2) spółka, o której mowa w ust. 1 pkt 3–6, inna niż spółka, o której mowa w ust. 6 pkt 3–7
- pod warunkiem zrzeszenia się w jednej z organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 i 3.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 7, nabywają status rzemieślnika z dniem podjęcia przez właściwy organ statutowy organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła uchwały o przyjęciu przedsiębiorcy do tej organizacji.”;

2) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prawo, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje również wspólnikowi spółki cywilnej oraz spółkom, o których mowa w art. 2 ust. 7.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 915, z późn. zm.²⁾) w art. 10d po ust. 24 dodaje się ust. 24a w brzmieniu:

„24a. Do kontroli, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a, nie stosuje się przepisów art. 47 ust. 1a oraz art. 55a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2025 r. poz. 237) w art. 3:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer PESEL – w przypadku podatników będących osobami fizycznymi:

- a) niebędącymi zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług lub nieprowadzącymi działalności gospodarczej albo
- b) wykonującymi działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.³⁾);”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy osoba fizyczna wykonująca działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców:

- 1) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług lub
 - 2) prowadzi ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących
- identyfikatorem podatkowym jest NIP.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1089, 1222, 1248, 1473, 1562, 1688, 1717 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 621 i 718.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

- 3) w art. 5 w ust. 2a po wyrazach „art. 3 ust. 1 pkt 1” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem art. 3 ust. 1a”;
- 4) w art. 9 w ust. 1d zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku zmiany adresu miejsca zamieszkania przez podatnika będącego osobą fizyczną mającą identyfikator podatkowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, nieprowadzącą działalności gospodarczej lub niebędącą zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług albo wykonującą działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, za dokonanie aktualizacji uznaje się podanie przez tego podatnika aktualnego adresu miejsca zamieszkania w składanej deklaracji lub innym dokumencie związanym z obowiązkiem podatkowym.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2024 r. poz. 1287 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619) w art. 16o dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Decyzja, o której mowa w ust. 4, jest ostateczna.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621 i 622) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 81b w § 2a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Korekta złożona wraz z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty nie wywołuje skutków prawnych w razie odmowy stwierdzenia nadpłaty w całości lub w części oraz w razie umorzenia postępowania w związku z wycofaniem wniosku lub w przypadku, o którym mowa w art. 201 § 5.”;
- 2) w art. 201 dodaje się § 5–8 w brzmieniu:

„§ 5. Jeżeli w okresie 3 lat od daty zawieszenia postępowania wszczętego na żądanie strony nie ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4, organ podatkowy może wydać decyzję o umorzeniu postępowania, o ile nie sprzeciwiają się temu pozostałe strony oraz nie zagraża to interesowi publicznemu.

§ 6. Organ podatkowy, przed wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania, wyznacza pozostałym stronom postępowania, innym niż wymienione w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4, siedmiodniowy termin na wniesienie sprzeciwu, licząc od dnia doręczenia pisma o możliwości wniesienia sprzeciwu w sprawie wydania decyzji o umorzeniu postępowania, o której mowa w § 5.

§ 7. Organ podatkowy nie wydaje decyzji o umorzeniu postępowania w przypadku wniesienia sprzeciwu w terminie, o którym mowa w § 6, przez pozostałe strony postępowania, inne niż wymienione w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4, albo jedną z tych stron.

§ 8. Decyzję o umorzeniu postępowania, o której mowa w § 5, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia stronom postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4.”;

- 3) w art. 282b w § 4 po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:
„4a) wstępną listę dokumentów i informacji związanych z zakresem przedmiotowym kontroli, których udostępnienia oczekuje organ podatkowy w trakcie kontroli;
4b) w przypadku kontroli planowej – informację o kategorii ryzyka, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222 i 525) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Rachunek bankowy, z wyjątkiem rachunku rodzinnego, może być prowadzony dla kilku osób fizycznych, kilku jednostek samorządu terytorialnego, stron umowy o współpracy w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290 oraz z 2025 r. poz. 769), kilku dobrowolnych funduszy emerytalnych będących funduszami zdefiniowanej daty w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427) zarządzanych przez jedno powszechne towarzystwo emerytalne albo kilku funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych zarządzanych przez jedno towarzystwo funduszy inwestycyjnych, których jednostki uczestnictwa mogą być nabywane w ramach jednego produktu finansowego oferowanego przez to towarzystwo – rachunek wspólny.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, 620 i 622) w art. 18c:

- 1) w ust. 11 uchyla się pkt 6;
- 2) po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11c w brzmieniu:

„11a. Ubezpieczony, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z uprawnienia do ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z niniejszym artykułem maksymalnie przez 36 miesięcy kalendarzowych w każdym okresie 60 miesięcy kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

11b. Okres pierwszych 60 miesięcy kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zaczyna się od pierwszego miesiąca kalendarzowego, w którym podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe była ustalona zgodnie z niniejszym artykułem. Okresy dalszych 60 miesięcy kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zaczynają się każdorazowo od pierwszego miesiąca kalendarzowego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej po upływie poprzedniego okresu 60 miesięcy kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

11c. Do okresów 36 miesięcy kalendarzowych i 60 miesięcy kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wlicza się jako pełny miesiąc każdy miesiąc kalendarzowy, w którym ubezpieczony odpowiednio ustalał podstawę składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z niniejszym artykułem lub prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą przez co najmniej jeden dzień kalendarzowy.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718) w art. 82 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzje o przyznaniu świadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzje o odmowie przyznania tego świadczenia są ostateczne.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 262) w art. 7c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wykreślenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest czynnością materialno-techniczną.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110, z 2024 r. poz. 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 31, 179 i 374) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 186b dodaje się ust. 21 w brzmieniu:
„21. Decyzja, o której mowa w ust. 20, jest ostateczna.”;
- 2) w art. 186c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;
- 3) w art. 186d po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;
- 4) w art. 186e po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 i 1685) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 § 2a otrzymuje brzmienie:
„§ 2a. Sądy administracyjne orzekają także w sprawach sprzeciwów od decyzji wydanych na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz w sprawach sprzeciwów od postanowień, do których odpowiednie zastosowanie ma przepis art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;
- 2) w art. 52 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję lub postanowienie, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję lub to postanowienie bez skorzystania z tego prawa. Prawo do wniesienia skargi bez zwrócenia się do organu, który wydał decyzję lub postanowienie, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przysługuje stronie, gdy organem, który wydał decyzję lub postanowienie, jest minister właściwy do spraw zagranicznych w zakresie spraw uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769, 1222 i 1688 oraz z 2025 r. poz. 619, 621 i 622) albo konsul.”;
- 3) w dziale III tytuł rozdziału 3a otrzymuje brzmienie:
„Sprzeciw od decyzji i postanowienia”;
- 4) po art. 64e dodaje się art. 64f w brzmieniu:
„Art. 64f. Od postanowienia, do którego odpowiednie zastosowanie ma przepis art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści postanowienia może wnieść od niego sprzeciw, zwany dalej „sprzeciwem od postanowienia”. Przepisy art. 64b–64e stosuje się odpowiednio.”;

- 5) w art. 151a dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Przepisy § 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku wniesienia sprzeciwu od postanowienia.”;
- 6) w art. 182 § 2a otrzymuje brzmienie:
„§ 2a. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę kasacyjną od wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego oddalającego sprzeciw od decyzji lub sprzeciw od postanowienia na posiedzeniu niejawnym.”;
- 7) art. 182a otrzymuje brzmienie:
„Art. 182a. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę kasacyjną od wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego oddalającego sprzeciw od decyzji lub sprzeciw od postanowienia w terminie trzydziestu dni od dnia wpływu.”;
- 8) w art. 230 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Pismami, o których mowa w § 1, są skarga, sprzeciw od decyzji, sprzeciw od postanowienia, skarga kasacyjna, zażalenie oraz skarga o wznowienie postępowania.”;
- 9) w art. 239 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka i Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;”.

Art. 16. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 959 i 1237) w art. 96 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

- „6) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Rzecznik Finansowy oraz Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;”.

Art. 17. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1584) w art. 9a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

- „2. Wykreślenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest czynnością materialno-techniczną.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 1712 oraz z 2025 r. poz. 321, 368 i 620) po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:

- „Art. 37b. Do kontroli, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, nie stosuje się przepisów art. 47 ust. 1a oraz art. 55a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 oraz z 2025 r. poz. 28 i 620) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Uczniowski klub sportowy oraz klub sportowy, o którym mowa w art. 4 ust. 7, może zostać wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Złożenie wniosku o wpis uczniowskiego klubu sportowego oraz klubu sportowego, o którym mowa w art. 4 ust. 7, do Krajowego Rejestru Sądowego wymaga zgody wyrażonej w trybie przewidzianym dla zmiany statutu podmiotu zamierzającego złożyć wniosek o ten wpis.

3. Zmiana statutu uczniowskiego klubu sportowego oraz klubu sportowego, o którym mowa w art. 4 ust. 7, dokonana w związku z wyrażeniem zgody, o której mowa w ust. 2, nie wymaga zatwierdzenia przez starostę.

4. Sąd rejestrowy przesyła niezwłocznie właściwemu staroście odpis postanowienia o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego uczniowskiego klubu sportowego lub klubu sportowego, o którym mowa w art. 4 ust. 7.

5. Właściwy starosta z urzędu wykreśla uczniowski klub sportowy lub klub sportowy, o którym mowa w art. 4 ust. 7, z ewidencji, o której mowa w art. 4 ust. 4, zaznaczając, że przyczyną wykreślenia jest wpis podmiotu do Krajowego Rejestru Sądowego.

6. Uczniowski klub sportowy oraz klub sportowy, o którym mowa w art. 4 ust. 7, po uzyskaniu wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, zachowuje wszystkie dotychczasowe prawa i obowiązki i może podejmować działalność gospodarczą w zakresie przewidzianym w statucie.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1210 i 1544) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 33 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
„2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, są ostateczne.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622 i 769.

- 2) w art. 38 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
„2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, są ostateczne.”;
- 3) w art. 58 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
„2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, są ostateczne.”;
- 4) w art. 109 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
„8. Decyzje w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 5, są ostateczne.”;
- 5) w art. 110 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Decyzja w sprawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;
- 6) w art. 117 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
„3b. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4, są ostateczne.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1169) w art. 6 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

- „6) stwierdzenie rażącego naruszenia prawa na podstawie art. 37 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290) w art. 154 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Do kontroli działalności prowadzonej na podstawie przepisów ustawy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z wyłączeniem art. 55a ust. 1 tej ustawy.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.⁵⁾) w art. 122 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Kwota dofinansowania, o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, obejmuje za okres kształcenia wynoszący 36 miesięcy, potwierdzony świadectwem pracy lub zaświadczeniem potwierdzającym okres zatrudnienia, i za przystąpienie do egzaminu zawodowego lub czeladniczego – 100 % wysokości kwoty dofinansowania, przy czym jeżeli okres kształcenia jest krótszy niż 36 miesięcy, kwotę dofinansowania wypłaca się proporcjonalnie do okresu kształcenia.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621 i 622) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:
„Art. 28a. Organ, bez wszczynania postępowania, może w zakresie swojej właściwości wystąpić do przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą. Przedsiębiorca, do którego zostało skierowane wystąpienie, może w terminie określonym przez organ, nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia, przekazać stanowisko w sprawie, której ono dotyczy.”;
- 2) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:
„Art. 30a. W zakresie, w jakim informacja o pełnomocniku lub prokurencie umocowanym do działania w imieniu przedsiębiorcy została opublikowana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, albo w zakresie, w jakim dane pełnomocnika lub prokurenta zostały wpisane do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, do wykazania przed organem upoważnienia do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy nie stosuje się przepisu art. 33 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. Organ z urzędu potwierdza w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowym Rejestrze Sądowym upoważnienie pełnomocnika lub prokurenta do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy. Ustalenie w tym zakresie utrwała się w aktach sprawy w formie adnotacji.”;
- 3) w art. 31 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Niezastosowanie pieczętki na piśmie lub wniosku, a także niedołączenie do pisma lub wniosku wydruku komputerowego aktualnych lub pełnych informacji o podmiotach wpisanych do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenia o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nie stanowią braku formalnego ani nie mogą być powodem, aby stwierdzić, że pismo lub wniosek są niekompletne, chyba że przepisy odrębne nakazują zastosowanie pieczętki lub dołączenie wydruku.”;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 854, 1562, 1635 i 1933 oraz z 2025 r. poz. 619, 620 i 622.

4) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrole przeprowadza się zgodnie z okresowym planem kontroli po uprzednim dokonaniu okresowej analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa w ramach wykonywania działalności gospodarczej (kontrola planowa). Analiza obejmuje identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe. W oparciu o wyniki analizy określa się zasady umożliwiające przypisanie przedsiębiorców do jednej z następujących kategorii ryzyka: niskie, średnie, wysokie. Sposób przeprowadzenia analizy określa organ kontroli lub organ nadzórny.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Organ kontroli zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ informację o zasadach umożliwiających przypisanie przedsiębiorców do właściwej dla nich kategorii ryzyka, na podstawie dotychczasowej okresowej analizy, o której mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia przyjęcia kolejnej okresowej analizy, zastępującej dotychczasową okresową analizę, z wyjątkiem informacji niejawnych oraz innych informacji stanowiących tajemnicę prawnie chronioną. Zakres udostępnianych informacji podlega ograniczeniu również ze względu na prywatność osoby fizycznej oraz tajemnicę przedsiębiorcy.

1b. Zakład Ubezpieczeń Społecznych realizuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1a, w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia kolejnej okresowej analizy, o której mowa w ust. 1, zastępującej dotychczasową okresową analizę.”,

c) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do kontroli:”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do:

- 1) kontroli działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu;
- 2) kontroli i analiz będących we właściwości organów Krajowej Administracji Skarbowej;
- 3) kontroli działalności gospodarczej w obszarach, w których udostępnienie informacji, o której mowa w ust. 1a, mogłoby stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa, porządku publicznego, życia lub zdrowia ludzkiego, w tym w obszarach związanych z zapewnieniem prawidłowego funkcjonowania infrastruktury krytycznej lub realizacją przez przedsiębiorców zadań na rzecz państwowych służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i porządek publiczny;
- 4) kontroli prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855).”;

5) w art. 48:

a) w ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) wstępną listę dokumentów i informacji związanych z zakresem przedmiotowym kontroli, których udostępnienia oczekuje organ kontroli w trakcie kontroli;

4b) w przypadku kontroli planowej – informację o kategorii ryzyka, o której mowa w art. 47 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W trakcie prowadzonej kontroli organ kontroli może żądać udostępnienia dokumentów i informacji związanych z zakresem przedmiotowym kontroli innych niż te, o których mowa w ust. 3 pkt 4a.”;

6) w art. 55:

a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „12 dni” zastępuje się wyrazami „6 dni”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przedłużenie czasu trwania kontroli u mikroprzedsiębiorcy jest możliwe, jeżeli po zakończeniu przeprowadzania czynności kontrolnych w siedzibie przedsiębiorcy lub miejscu wykonywania działalności gospodarczej pozostały do przeprowadzenia jedynie czynności kontrolne związane z gromadzeniem i analizą dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz sporządzenie protokołu kontroli. Czynności te mogą być przeprowadzane w siedzibie organu kontroli lub w sposób zdalny, o którym mowa w art. 51 ust. 3a, bez zgody przedsiębiorcy. Przedłużenie to nie może spowodować przekroczenia dwukrotności czasu określonego w ust. 1 pkt 1.”;

7) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Organ kontroli może przeprowadzić kontrolę planową przedsiębiorcy, który został przypisany do jednej z kategorii ryzyka, o których mowa w art. 47 ust. 1, w przypadku:

- 1) niskiego ryzyka – nie częściej niż raz w ciągu 5 lat;
- 2) średniego ryzyka – nie częściej niż raz w ciągu 3 lat;
- 3) wysokiego ryzyka – tak często, jak to jest konieczne dla zapewnienia skutecznego stosowania odpowiednich przepisów, z uwzględnieniem wysokiego ryzyka wystąpienia nieprawidłowości oraz środków niezbędnych do jego ograniczania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, gdy ratyfikowane umowy międzynarodowe albo bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej, albo przepisy odrębne określają inaczej częstotliwość przeprowadzania kontroli.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) kontroli i analiz będących we właściwości organów Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) kontroli prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

4. Jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą w więcej niż jednym zakładzie lub innej wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, przepis ust. 1 stosuje się do zakładu lub części przedsiębiorstwa.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do kontroli działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorców oraz małych przedsiębiorców.”;

8) w art. 59:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorca może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania przez organ kontroli czynności z naruszeniem przepisów art. 48 ust. 1–11, art. 49, art. 50 ust. 1 i 5, art. 51 ust. 1, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1 i 2, art. 55a oraz art. 58.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Wniesienie sprzeciwu nie powoduje wstrzymania czynności kontrolnych w przypadku, gdy organ kontroli prowadzi kontrolę, powołując się na przepisy art. 48 ust. 11 pkt 2, art. 50 ust. 2 pkt 2, art. 54 ust. 1 pkt 2, art. 55 ust. 2 pkt 2 oraz art. 62.”;

9) w art. 62 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów art. 47–49, art. 51, art. 54–55a i art. 57 nie stosuje się do działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie objętym nadzorem weterynaryjnym na podstawie:”;

10) w art. 67:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy opracowywaniu projektu aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej należy kierować się zasadami proporcjonalności, adekwatności i równoważenia obowiązków administracyjnych, w szczególności:”,

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dążyć do nienakładania nowych obowiązków administracyjnych, a jeżeli nie jest to możliwe, dążyć do:

- a) nakładania obowiązków administracyjnych jedynie w stopniu koniecznym do osiągnięcia ich celów oraz
- b) równoważnego zmniejszenia innych obciążeń administracyjnych wynikających z uregulowań prawnych obowiązujących w danej dziedzinie;”;

11) po art. 68 dodaje się art. 68a i art. 68b w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Przyjmowane przez Radę Ministrów projekty aktów normatywnych, które określają zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, zawierają w uzasadnieniu projektu aktu normatywnego lub ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego:

- 1) ocenę wnioskodawcy, czy projekt zawiera wymogi nakładane na usługodawców, o których należy powiadomić za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającego decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1);
- 2) wskazanie zakresu oceny funkcjonowania tego aktu normatywnego lub jego części, mierników określających stopień realizacji jego celów oraz terminu przygotowania takiej oceny albo informację o braku zasadności jej przygotowania.

2. W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia konsultacji publicznych projektów, o których mowa w ust. 1, w uzasadnieniu projektu aktu normatywnego lub ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego:

- 1) wskazuje się przyczyny tego odstąpienia;
- 2) nie można odstąpić od wskazania zakresu, mierników i terminu, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż dwa lata od dnia wejścia w życie tego aktu normatywnego.

Art. 68b. 1. W przedkładanych Sejmowi projektach ustaw, które określają zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, termin wejścia w życie przepisów, z których wynika zwiększenie obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorców, wyznacza się na dzień przypadający nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Odstąpienie od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonej w ust. 1 może nastąpić, jeżeli:

- 1) przemawia za tym ważny interes publiczny;
- 2) wynika to z konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w uzasadnieniu projektu ustawy przedstawia się przyczyny odstąpienia od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonej w ust. 1.”;

12) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej dokonują, w zakresie swojej właściwości, bieżącego przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, kierując się w szczególności zasadami określonymi w art. 67, oraz przedkładają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, informację o wynikach tego przeglądu za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, przedstawia się na formularzu, którego wzór zamieszcza minister właściwy do spraw gospodarki w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu go obsługującego.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie aktów normatywnych, które wpływają na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców;
- 2) wskazanie aktów normatywnych, które nakładają na przedsiębiorców obowiązki administracyjne, w tym obowiązki informacyjne;
- 3) wskazanie aktów normatywnych, w stosunku do których zaplanowano przeprowadzenie oceny ich funkcjonowania lub oceny funkcjonowania ich części;
- 4) inne informacje mające znaczenie dla przedstawienia wyników przeglądu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje informacje przedłożone mu przez ministrów kierujących działami administracji rządowej zgodnie z ust. 1:

- 1) Radzie Dialogu Społecznego, o której mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.⁶⁾),
- 2) Radzie Legislacyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473),
- 3) Radzie Działalności Pożytku Publicznego, o której mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491, 1761 i 1940),
- 4) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców

– wskazując termin do wyrażenia opinii nie krótszy niż 30 dni od dnia przekazania informacji.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki zajmuje stanowisko wobec opinii, o których mowa w ust. 4.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki przedkłada Radzie Ministrów i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu go obsługującego:

- 1) informacje o wynikach przeglądu przedłożone mu przez ministrów kierujących działami administracji rządowej zgodnie z ust. 1;
- 2) opinie, o których mowa w ust. 4;
- 3) stanowisko, o którym mowa w ust. 5.”;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 568 i 2157, z 2021 r. poz. 2445, z 2022 r. poz. 2666, z 2023 r. poz. 1586 i 1723 oraz z 2025 r. poz. 39.

13) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a
Program regulacyjny

Art. 71a. 1. Program regulacyjny określa priorytetowe działania Rady Ministrów w zakresie kształtowania otoczenia prawnego wykonywania działalności gospodarczej.

2. Program regulacyjny uwzględnia wyniki przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 70 ust. 1, oraz obejmuje planowane działania w zakresie:

- 1) zmniejszenia obciążeń administracyjnych;
 - 2) dokonywania oceny funkcjonowania aktów normatywnych.
3. Projekt programu regulacyjnego opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki.
4. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, co 3 lata program regulacyjny.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki przedstawia Sejmowi i Senatowi przyjęty przez Radę Ministrów program regulacyjny oraz koordynuje jego realizację.

Art. 71b. Do programu regulacyjnego, o którym mowa w art. 71a, nie stosuje się ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198).”.

Art. 25. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541 oraz z 2024 r. poz. 1841) uchyla się art. 41.

Art. 26. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 1668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w pkt 5 wyrazy „art. 9” zastępuje się wyrazami „art. 9 ust. 1 i 2”;
- 2) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie skargi nadzwyczajnej wniesionej przez Rzecznika na podstawie art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym lub w sprawie skargi kasacyjnej wniesionej na podstawie art. 590 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620 i 769) koszty procesu podlegają wzajemnemu zniesieniu.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 923 oraz z 2025 r. poz. 352) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Minister właściwy do spraw budżetu, na uzasadniony wniosek ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, może przekazać skarbowe papiery wartościowe na podwyższenie kapitału zakładowego Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej, w tym zadań, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 21, oraz zadań związanych z restrukturyzacją lub likwidacją przedsiębiorców.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się w szczególności:

- 1) łączną wartość nominalną skarbowych papierów wartościowych zaokrągloną do 1 tys. zł;
- 2) maksymalną wysokość podwyższenia kapitału zakładowego Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej;
- 3) projekt uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy o podwyższeniu kapitału zakładowego Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej;
- 4) określenie przeznaczenia środków pochodzących z podwyższenia kapitału zakładowego Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej wraz ze wskazaniem sposobu ich wykorzystania;
- 5) analizę alternatywnych źródeł finansowania działań, których koszt ma być sfinansowany ze środków pochodzących z podwyższenia kapitału zakładowego Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej.

3. Minister właściwy do spraw budżetu określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.

4. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) jednostkową wartość nominalną;
- 4) walutę, w której może następować emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
- 5) cenę lub sposób jej ustalenia;
- 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
- 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

5. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych papierów wartościowych.

6. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy.

7. Akcje w podwyższonym kapitale zakładowym Agencji Rozwoju Przemysłu Spółki Akcyjnej zostaną objęte przez Skarb Państwa.

8. Do podwyższenia kapitału zakładowego przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96).

9. Agencja Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna nie może oferować skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, w dniu przetargu, w którym są zbywane przez ministra właściwego do spraw budżetu skarbowe papiery wartościowe, ani w okresie dwóch dni roboczych poprzedzających dzień tego przetargu.

10. Maksymalna, nominalna dzienna wartość sprzedaży skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, przez Agencję Rozwoju Przemysłu Spółkę Akcyjną wynosi 50 000 000 zł.

11. Dokonanie przez Agencję Rozwoju Przemysłu Spółkę Akcyjną sprzedaży skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, o wartości wyższej niż określona w ust. 10, wymaga zgody ministra właściwego do spraw budżetu.”;

- 2) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowanie uzyskane na skutek przekazania skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 i art. 19a ust. 1, lub udzielenia poręczeń lub gwarancji, o których mowa w art. 20 ust. 1, może być przeznaczone wyłącznie na:

- 1) inwestycje, w tym inwestycje kapitałowe;
- 2) wspieranie przedsiębiorców;
- 3) ochronę środowiska naturalnego;
- 4) badania, rozwój oraz innowacje;
- 5) szkolenia i doradztwo;
- 6) rekrutację i zatrudnienie pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i pracowników niepełnosprawnych;
- 7) zapobieganie lub naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi, innymi sytuacjami kryzysowymi, w tym rozprzestrzenianiem się COVID-19;
- 8) przedsięwzięcia o charakterze społecznym w zakresie transportu na rzecz mieszkańców regionów oddalonych;
- 9) infrastrukturę szerokopasmową;
- 10) kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego;
- 11) infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną;
- 12) infrastrukturę lokalną;
- 13) infrastrukturę niezbędną do realizacji zadań ochrony ludności i obrony cywilnej;

- 14) rozbudowę i dywersyfikację narodowej bazy produkcyjnej amunicji wielkokalibrowej oraz uzupełnienie jej rezerw, adekwatnie do zwiększonych potrzeb, związanych z rozbudową potencjału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) zadania powierzone przez organy administracji rządowej, inne jednostki wykonujące zadania publiczne lub jednostki samorządu terytorialnego;
- 16) inne zadania, jeżeli przepisy odrębne wskazują Polski Fundusz Rozwoju lub Agencję Rozwoju Przemysłu Spółkę Akcyjną do ich wykonania;
- 17) koszty obsługi działań wymienionych w pkt 1–16.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 507 otrzymuje brzmienie:

„Art. 507. Strony oraz uczestnicy postępowania odwoławczego, wnosząc pismo do Izby, przekazują pismo albo jego kopię, jeżeli zostało wniesione w formie pisemnej, stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego. Do pisma wniesionego do Izby dołącza się dowód przekazania pisma albo jego kopii stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego albo oświadczenie o przekazaniu im pisma albo jego kopii.”;

- 2) w art. 508 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Pisma składane podczas rozprawy, która nie jest zdalną rozprawą, lub posiedzenia, które nie jest zdalnym posiedzeniem, wnosi się wraz z odpisami dla stron i uczestników postępowania odwoławczego, jeżeli pisma te są składane w formie pisemnej.

4. Pisma składane podczas zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia wnosi się w postaci elektronicznej. Jeżeli podczas zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia nie jest możliwe złożenie pisma w postaci elektronicznej z powodu co najmniej jednej z sytuacji określonych w art. 65 ust. 1, przewodniczący składu orzekającego rozstrzyga o sposobie złożenia tego pisma.”;

- 3) po art. 508 dodaje się art. 508a w brzmieniu:

„Art. 508a. 1. Jawne rozprawy lub posiedzenia jawne mogą być przeprowadzane przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających ich przeprowadzenie na odległość (zdalna rozprawa lub zdalne posiedzenie), jeżeli nie stoi temu na przeszkodzie charakter czynności, które mają być dokonane na tych rozprawach lub posiedzeniach, nie występują inne okoliczności utrudniające przeprowadzenie zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia i jeżeli zostaną zagwarantowane pełna ochrona praw procesowych stron i uczestników postępowania odwoławczego oraz prawidłowy tok tego postępowania.

2. W przypadku zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia na sali rozpraw są obecni skład orzekający i protokolant, a pozostałe osoby uczestniczące w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu, w szczególności strony i uczestnicy postępowania odwoławczego, nie muszą być na sali rozpraw obecne. Zapis obrazu i dźwięku z czynności procesowych odbywających się na sali rozpraw przekazuje się z sali rozpraw do miejsca przebywania osób uczestniczących w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu oraz z miejsca przebywania tych osób do sali rozpraw.

3. Prezes Urzędu podaje, w drodze obwieszczenia, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Urzędu, informacje o standardach technicznych oprogramowania i wymaganiach sprzętowych niezbędnych do uczestniczenia w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu.”;

- 4) w art. 511 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W toku postępowania odwoławczego pełnomocnictwo może być udzielone ustnie na rozprawie lub posiedzeniu przez oświadczenie złożone przez stronę lub uczestnika postępowania odwoławczego i wciągnięte do protokołu.”;

- 5) w art. 516 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 10.”;

- 6) art. 521 otrzymuje brzmienie:

„Art. 521. 1. Zamawiający jest obowiązany wnieść odpowiedź na odwołanie w terminie wyznaczonym przez Prezesa Izby. Termin wniesienia odpowiedzi na odwołanie nie może być krótszy niż 5 dni od dnia przekazania zamawiającemu odwołania albo jego kopii.

2. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie ustosunkowuje się do treści odwołania, w szczególności do zarzutów podniesionych w odwołaniu, wskazuje twierdzenia i dołącza dowody na poparcie swoich twierdzeń lub w celu odparcia twierdzeń powołanych w odwołaniu.”;

7) art. 524 otrzymuje brzmienie:

„Art. 524. Zamawiający przesyła niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania, odwołanie albo jego kopię innym wykonawcom uczestniczącym w postępowaniu o udzielenie zamówienia, a jeżeli odwołanie dotyczy treści ogłoszenia o zamówieniu lub dokumentów zamówienia, zamieszcza je również na stronie internetowej, na której jest zamieszczone ogłoszenie o zamówieniu lub są udostępniane dokumenty zamówienia, wzywając wykonawców do przystąpienia do postępowania odwoławczego.”;

8) w art. 525 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wykonawca może zgłosić przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie 3 dni od dnia otrzymania odwołania albo jego kopii, wskazując stronę, do której przystępuje, interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystępuje, oraz twierdzenia, a także dołączając dowody na poparcie swoich twierdzeń lub w celu odparcia twierdzeń powołanych w odwołaniu lub odpowiedzi na odwołanie.

2. Zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego doręcza się Prezesowi Izby, a zgłoszenie przystąpienia albo jego kopię, jeżeli zostało wniesione w formie pisemnej, przesyła się zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie. Do zgłoszenia przystąpienia dołączają się dokument potwierdzający umocowanie do reprezentowania wykonawcy, który przystąpił do postępowania odwoławczego.”;

9) w art. 534 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. We wniosku o przeprowadzenie dowodu strona i uczestnik postępowania odwoławczego są obowiązani oznaczyć dowód w sposób umożliwiający przeprowadzenie go oraz wyszczególnić fakty, które mają zostać wykazane tym dowodem.”;

10) art. 535 otrzymuje brzmienie:

„Art. 535. 1. Dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej strony i uczestnicy postępowania odwoławczego przedstawiają wraz z odwołaniem, odpowiedzią na odwołanie, przystąpieniem do postępowania odwoławczego lub wraz z innym pismem wniesionym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1, pod rygorem utraty prawa powoływania dowodów w toku postępowania odwoławczego. Przepis art. 509 ust. 2 stosuje się, z tym że termin upływa przed otwarciem rozprawy.

2. W przypadku gdy wcześniejsze pozyskanie dowodów na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej nie było możliwe lub konieczność ich powołania wynikła w toku postępowania odwoławczego, strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać te dowody do zamknięcia rozprawy. Do przedstawiania dowodów podczas zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia przepis art. 508 ust. 4 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

3. Strony i uczestnicy postępowania odwoławczego nie mają obowiązku dołączania dowodów z dokumentów do pism, o których mowa w ust. 1, jeżeli dokumenty te znajdują się w aktach sprawy odwoławczej, w szczególności stanowią dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia.”;

11) w art. 541 po wyrazach „zostały powołane jedynie dla zwłoki” dodaje się wyrazy „, a także jeżeli strona lub uczestnik postępowania odwoławczego utracili prawo powoływania dowodów w toku postępowania”;

12) w art. 544:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku wezwania, o którym mowa w art. 518 ust. 1, termin na rozpatrzenie odwołania liczy się od dnia poprawienia lub uzupełnienia odwołania lub złożenia dowodu uiszczenia wpisu lub dokumentu potwierdzającego umocowanie do reprezentowania odwołującego.”;

b) w ust. 3 po wyrazach „Termin rozprawy” dodaje się wyrazy „i posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Izby, wyznaczając termin rozpoznania odwołania, może zarządzić przeprowadzenie zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1.”;

13) w art. 545 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Rozprawa ta może być poprzedzona posiedzeniem jawnym.”;

14) w dziale IX w rozdziale 2 w tytule oddziału 8 po wyrazie „Rozprawa” dodaje się wyrazy „i posiedzenie”;

15) w art. 548 po wyrazach „W rozprawie” dodaje się wyrazy „i posiedzeniu, o którym mowa w art. 545 ust. 1.”;

16) w art. 549:

- a) w ust. 1 po wyrazie „Rozprawę” dodaje się wyrazy „i posiedzenie, o którym mowa w art. 545 ust. 1,”;
- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli warunki w miejscu przebywania osoby uczestniczącej w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu nie licują z powagą Izby lub stanowią przeszkodę do dokonania czynności procesowych lub jeżeli zachowanie tej osoby budzi uzasadnione wątpliwości co do prawidłowego przebiegu czynności dokonywanych zdalnie z jej udziałem, Izba może odmówić, w drodze postanowienia, udziału tej osoby w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu. W takim przypadku uznaje się, że osoba ta nie stawiała się na zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje skarga do sądu.”;

17) art. 560 otrzymuje brzmienie:

„Art. 560. Orzeczenie lub odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego lub ich pełnomocnikom niezwłocznie po sporządzeniu uzasadnienia.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 16 lipca 2020 r. o udzielaniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji przedsiębiorców (Dz. U. poz. 1298) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość środków, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty 120 000 000 zł w każdym roku, przy czym w każdym roku wysokość środków przeznaczonych na pożyczki, o których mowa w art. 16 ust. 1, art. 28 i art. 39 ust. 1 pkt 1, wynosi 69 % przeznaczonej kwoty, wysokość środków przeznaczonych na pomoc w formach, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2 i 3 – 26 % przeznaczonej kwoty oraz przeznaczają się do 5 % kwoty na koszty udzielania pomocy.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550) w art. 15 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Wykreślenie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, jest czynnością materialno-techniczną.”.

Art. 31. 1. Do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań, o których mowa w:

- 1) ustawie zmienianej w art. 3 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) ustawie zmienianej w art. 8 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 3) ustawie zmienianej w art. 9 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 4) ustawie zmienianej w art. 12 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 5) ustawie zmienianej w art. 13 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 6) ustawie zmienianej w art. 14 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 7) ustawie zmienianej w art. 15 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem określonym w art. 39;
- 8) ustawie zmienianej w art. 17 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 9) ustawie zmienianej w art. 20 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym;
- 10) ustawie zmienianej w art. 30 – stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 32. Do umowy leasingu zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, chyba że strony tej umowy postanowią, że będzie się do niej stosowało przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Oświadczenie woli w tym zakresie składa się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 33. Przepis art. 19 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się, jeżeli przedmiotem aktu notarialnego, który ma być sporządzony, lub dokumentu, co do którego notariusz ma uwierzytelnić podpis, ma być zbycie lub obciążenie rzeczy lub praw majątkowych nabytych na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego po dniu 31 grudnia 2006 r.

Art. 34. Młodociani w rozumieniu art. 190 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277), którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie zakończyli przygotowania zawodowego odbywanego u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem w rozumieniu art. 2 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym, który po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy spełnia warunki uznania go za rzemieślnika w rozumieniu art. 2 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kontynuują to przygotowanie zawodowe oraz zdają egzaminy na dotychczasowych zasadach dotyczących młodocianych zatrudnionych u pracodawców niebędących rzemieślnikami w rozumieniu art. 2 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 35. Przepis art. 3 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 7 stosuje się również do podatników będących osobami fizycznymi wykonującymi działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy został nadany numer identyfikacji podatkowej.

Art. 36. 1. Do kontroli podatkowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się przepisów art. 282b § 4 pkt 4a i 4b ustawy zmienianej w art. 9.

2. Przepis art. 282b § 4 pkt 4b ustawy zmienianej w art. 9 stosuje się do planowych kontroli podatkowych wszczętych od dnia 1 stycznia 2026 r.

Art. 37. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 282b § 5 ustawy zmienianej w art. 9 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 282b § 5 ustawy zmienianej w art. 9, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

Art. 38. Do praw, o których mowa w art. 112a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 11, stosuje się przepis art. 18c ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 39. Do postępowań sadowoadministracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 239 § 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 40. 1. Do kontroli przedsiębiorców wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu stosuje się art. 47 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do limitu, o którym mowa w art. 55a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 24, nie wlicza się kontroli wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu.

3. Do kontroli przedsiębiorców wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 48 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 24, w brzmieniu dotychczasowym.

4. Przepis art. 48 ust. 3 pkt 4b ustawy zmienianej w art. 24 stosuje się do kontroli planowych przedsiębiorców wszczętych od dnia 1 stycznia 2026 r.

5. Przepis art. 59 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 24, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie sprzeciwu wobec podjęcia i wykonywania przez organ kontroli czynności z naruszeniem art. 55a tej ustawy, stosuje się do czynności podjętych i wykonywanych w ramach kontroli przedsiębiorców wszczętych od dnia 1 stycznia 2026 r.

Art. 41. 1. Do projektów aktów normatywnych, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały skierowane do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, przepisów art. 68a ustawy zmienianej w art. 24 nie stosuje się.

2. Do projektów ustaw, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały przedłożone Sejmowi, przepisów art. 68b ustawy zmienianej w art. 24 nie stosuje się.

Art. 42. Do informacji o działaniach podjętych w 2024 r. przez ministrów kierujących działami administracji rządowej w wyniku dokonania bieżącego przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej stosuje się przepis art. 70 ustawy zmienianej w art. 24, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 43. Do postępowań przed Sądem Najwyższym w sprawie skargi nadzwyczajnej oraz skargi kasacyjnej wniesionych przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 26.

Art. 44. 1. Do postępowań odwoławczych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 28, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 28, stosuje się przepisy tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do postępowań odwoławczych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 28, wszczętych od dnia wejścia w życie art. 28, dotyczących:

- 1) postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych przed dniem wejścia w życie art. 28,
- 2) konkursów rozpoczętych przed dniem wejścia w życie art. 28

– stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do postępowań odwoławczych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 28, wszczętych od dnia wejścia w życie art. 28, w następstwie wniesienia odwołania na zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub zorganizowania konkursu, stosuje się przepisy tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 45. Przepis art. 52 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 29, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie do wysokości środków przeznaczonych na pomoc, o których mowa w art. 52 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 29, począwszy od 2025 r.

Art. 46. Projekt programu regulacyjnego, o którym mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 24, opracowuje się po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2025 r.

Art. 47. 1. W latach 2025–2035 limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych wynikających z działu IX ustawy zmienianej w art. 28 wynosi 27 820 tys. zł, z tym że w roku:

- 1) 2025 – wynosi 1621 tys. zł;
- 2) 2026 – wynosi 4259 tys. zł;
- 3) 2027 – wynosi 2340 tys. zł;
- 4) 2028 – wynosi 2340 tys. zł;
- 5) 2029 – wynosi 2340 tys. zł;
- 6) 2030 – wynosi 2780 tys. zł;
- 7) 2031 – wynosi 2340 tys. zł;
- 8) 2032 – wynosi 2340 tys. zł;
- 9) 2033 – wynosi 2340 tys. zł;
- 10) 2034 – wynosi 2340 tys. zł;
- 11) 2035 – wynosi 2780 tys. zł.

2. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65 % limitu wydatków przewidzianych na dany rok, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych obniża wysokość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą, o którą przekroczone wydatki.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 6, art. 11, art. 18, art. 22, art. 24 pkt 4, 7 i 9, art. 38 oraz art. 40 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;
- 2) art. 28 oraz art. 44, które wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*